

paavise dem, enten at den npiagtige Benyttelse af Methoden virkelig har ført til et godt Resultat, eller til hvilke Ulemper det fører, naar man benytter Methoden galt eller gjør Feil under Skydningen. Dette medfører Nødvendigheden af en Slags theoretisk Undervisning ude paa Amagerfælled; den kan ikke gives andre Steder end der, hvor man er samlet til Skydning. Hidtil har denne Undervisning maattet gives under aaben Himmel. Nu vil jeg bede enhver af de Herrer betænke, hvorledes det egentlig er paa en sold og vaad Oktobermorgen at staa og høre paa Forelæsninger ude paa Amagerfælled, eller hvor Meget man kan vente, at Folk skulle notere og skrive op af, hvad der foredrages for dem under de Omstændigheder. For at gjøre en saadan Undervisning mulig er det, at der begyæres en Bygning, eller det bliver vel snarere et Skur, men imidlertid et Sted, hvor der er Tag over Hovedet for 40—50 Mennesker, hvor der er Bænke og Borde, Blækhus og en sort Table med et Stykke Kridt, der med kunne de hjælpe sig. Det er dertil, de 8,600 Kr. skulle bruges, og jeg tror, det vilde være en overmaade nyttig Anvendelse af en i og for sig ubetydelig Sum. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg ikke tvivler om, at Lovforslagets Entfætheder ville blive Gjenstand for en grundig Overveielse.

Suel: Naar Lovgivningsarbeidet i det Hele synes næsten at være gaaet i Staa, og det Gnefte, der saa sendes her over fra det andet Thing, er en ubrugelig Finantslov, tror jeg i Virkeligheden, det ligger i, at det store, i Folkethinget næsten eneherstende Gaardmandsparti i de sidste 100 Aar har opnaaet saa store Fordele, at det bryder sig feil om at faae stort Mere, end de allerede have taget hjem. Disse store materielle Fordele have ganste optaget Tanterne, og den aandelige Udvikling, som maatte være af Betydning, naar man sad inde med saa mange materielle Goder, har man studt til Side. Man har ikke fulgt med, ikke set, at den ene Stand ikke uden Skade for det Heles Vel bestandig kun kan tænke paa sine egne Interesser uden at varetage Andres Interesser. Men ikke en Gang med Hensyn til sine egne Interesser er man fulgt med. Naar de Herrer nu læse Landbotidender og Blade rundt omkring i Landet, ville De høre et Søl over den usle Tilstand, hvori Agerbruget her hjemme i Danmark befinder sig for Diebliffet. Det er høist kuriøst for os, der vide Bested om, hvorledes det i Virkeligheden hænger sammen, at høre slikt. Naar man virkelig tror, at en saadan Glendighed

er til Stede, er det høist kuriøst at se, at det samme Parti da bestandig umuliggjør, at de Midler faas frem, som søges anvendte i saa Henseende. Dette maa selvfølgelig ligge i, at man endnu ikke har faaet Dinene op. Thi hvad er det, der er i Veien her i Landet for Diebliffet? Det er slet ikke Andet end den samme Misfere, der er til Stede rundt om i hele Verden, den samme Misfere, som er til Stede i det Land, som mest af alle trykker Landmandens Produktion, nemlig Amerika. Dertil kommer det store Overskud, som ikke spises og bruges af den store Mængde Arbeidere, der gaar ledig derovre, og som maa sige paa Labben, indtil hele det Øvrige, Handelen og Industrien og Alt, hvad der ellers bringer Arbeidet i Gang, kommer til at florerer. Det er endvidere den gamle Tro paa, at man, naar man kun har nok til at udbetale en Trediedel af, hvad man kjøber, kan kjøbe en Eiendom. Det er Noget af det samme Storhedsvanvid, som strækker sig over alt muligt Andet, man vil bestandig høre op uden at se, om man virkelig har Evne til at fyldestgjøre de Krav, der stilles til En. Naar man spørger: „Er der Intet, der mangler i Diebliffet, er der Intet, som Regjeringen og Repræsentationen i saa Henseende kan gjøre for at hjælpe paa den Trang, der i Diebliffet faktisk er til Stede?“ skal jeg tillade mig at henpege paa, at der ganste vist fra Repræsentationens og Regjeringens Side ikke gjøres saa Lidet for Landvæsenet, idet Bevillingerne vise, at der til Landvæsenet alene bevilges mellem 6—700,000 Kr., hvad der synes at være en stor Sum, men naar der tages Hensyn til, at den Rolle, som Landvæsenet i Virkeligheden spiller her hjemme, er saa overveieende stor, som den er, er det i Virkeligheden en grumme lille Sum, og jeg skal tillade mig at rette den Opfordring til den høie Regjering, at tage under Overveielse, om man ikke kunde gaa et Skridt videre, og da navnlig i Retning af Oplysning for Landbostanden. Vi have her i Kjøbenhavn en Landboghøistole, jeg erindrer ikke, hvad den koster, det er sikkert et udmærket Institut, men der hører ikke saa Midler til baade for at erhverve sig de Kundskaber, der høre til for at komme ind paa Skolen, og endelig ogsaa for at være herovre i Kjøbenhavn, og der mangler Noget, Betingelserne for, at den, der kommer herover, kan bringe et saadant Resultat hjem med sig, at han kan overføre det, han har set og hørt, direkte paa sin Eiendom hjemme. Der er i disse Dage gjort et Forsøg nede i Sydjylland paa ved private Kræfter at skaffe et Agerbrug til Stede, som kunde staa som et Mønster og en Lærestift